ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... *Δραχμὰς* 7.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ..... *Φρ. Χρ.* 8

Διαχειριστὴς: *Σ. ΒΕΛΛΗΣ*

ΕΤΟΣ Δ' — ΑΡΙΘΜΟΣ 113

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν:
"ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ,, ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Δεκεμβρίου 1908.

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπται τῆς ὕλης καὶ ὑπεύθυνοι
ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ
Π. ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ—Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ—Α. ΜΠΟΥΚΡΑΣ
Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Γ'

Ὁ ὀργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, εἰς ἃ πρέπει νὰ ἀνατίθηται ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης, προϋποθέτει προσόντα ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, ἀκεραιότητος χαρακτῆρος, ἀλλὰ καὶ ἀνεξαρτησίας προσωπικῆς. Διότι μόνον ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἐξασφαλίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς δικαστικῆς δράσεως, ἥτις ἀποτελεῖ ἀσφάλειαν κοινωνικήν. Παρ' ἡμῖν ἀναγράφεται ἐν τῷ θεμελιώδει Νόμῳ ὁ θεσμὸς τῆς ἰσοβιότητος τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, ἐθεωρήθη δὲ ὅτι ἀποχρῶσα παρείχετο ἐγγύησις εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν καθηκόντων. Ἀλλ' ἐν τῇ πράξει ἡ ἀνάμιξις τῆς πολιτικῆς πολυτρόπως δύναται νὰ συμβῇ. Ἡ ἀπειλὴ τῆς μεταθέσεως, τὸ δέλεαρ τῆς προαγωγῆς, παρέμειναν εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅπλα δηλαδή, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἀσκηθῶσιν ἐπικινδύνως πρὸς βλάβην τῶν κοινωνικῶν συμφερόντων. Καὶ ὀρθῶς μὲν ὁ κ. Τζιβανόπουλος ἀποφαίνεται ὅτι ὁ νομοθέτης δὲν ἐνόησε νὰ καταλίπῃ εἰς τὸ αὐτόβουλον τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅπως οὗτος κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ μεταθέτῃ καὶ προάγῃ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, διότι ὅταν ὑποκύπτῃ εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἰσχυόντων καὶ προάγῃ τοὺς εὐνοουμένους αὐτῶν, ἡ κοινωνία δυσπιστεῖ εἰς τὰς πράξεις τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας. Ἡ τοιαύτη ὅμως κατάστασις, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Mirabelli εἰσαγγελέως τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς Νεαπόλεως, πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Ἰσχυρὸς π. χ. πολιτικὸς ἀναγκάζεται νὰ ἀξιώσῃ τὴν μετάθεσιν δικαστοῦ. Ὁ Ὑπουργὸς ἀποκρούει αὐτήν, προσπαθῶν νὰ διατηρήσῃ τὸ γόητρον τῆς δικαιοσύνης «resiste, resiste, resiste, ed alla vigilia di una votazione importante accoglie la domanta».

Ἀλλὰ πῶς δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ ἡ διὰ τοιούτων κινδύνων δοκιμασία τῆς δικαστικῆς συνειδήσεως; Ἀνεξάρτητοι δικασταὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσι μόνον οἱ μὴ ἐπηρεαζόμενοι ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῶν σαγηνεύσεων ἄνωθεν, ἀκλόνητοι δὲ ἐν μέσῳ τῶν κοινωνικῶν παθῶν, ψυχρῶς καὶ εὐσυνειδήτως χειριζόμενοι τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης. Καὶ ὑπάρχουσι μὲν βεβαίως χαρακτῆρες, οἵτινες ἐκ φύσεως δεσπόζουσι τῶν περιστάσεων καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην οὐδεμιᾶς ἔξωθεν ἐπικουρίας, συνταγμάτων καὶ νόμων ἀσφαλιζόντων τὴν θέσιν των. Τοιούτους δικαστὰς κατὰ τὰς φράσεις ἑτέρου διασήμου εἰσαγγελέως τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς Ρώμης de Falco «οὔτε ἐλπίδες, οὔτε φόβοι ἰσχύουσιν ἵνα ἀποτρέψωσιν τῆς εὐθείας ὁδοῦ, impavidum ferient ruinae». Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐκλάβωμεν ὡς βάσιν τὰς ἐξαιρέσεις τοιούτων ἡρωϊσμῶν.

Εἶνε ὀρθὴ ἡ γνώμη τῶν στενῶς ἐχομένων τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου, ὅτι πρέπει νὰ χωρίζηται οὐχὶ κατὰ φαντασίαν, ἀλλὰ πραγματικῶς ἑκάστη τῶν μεγάλων ἐξουσιῶν καὶ δὴ ἡ δικαστικὴ καὶ νομοθετική. Ἀλλ' ἐν τῇ πράξει τὸ κοινοβούλιον, ἔχον τὸ νομοθετεῖν καὶ ἐλέγχειν, συγκεντροῖ ἐν ἑαυτῷ τὴν λαϊκὴν δύναμιν. Ἄνω τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς ἡ Κυβέρνησις καταρρέει. Κυβέρνησις δὲ ἔχουσα τὴν πλειοψηφίαν ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ αὐτήν, ἀναγκάζεται ἑπομένως νὰ περιποιῆται πάσας τὰς ὀρέξεις τῆς μικροπολιτικῆς καὶ νὰ προστατεύῃ τὰ τοπικὰ ζητήματα καὶ συμφέροντα ὑπερβολικῶς. Οἱ βουλευταὶ πιέζονται ὑπὸ τῶν ἐκλογέων καὶ ἡ πίεσις μεταδίδεται ὡς ἀπὸ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὰ κέντρα τῶν δημοσίων κλάδων. Ἡ ἀνάμιξις ἑπομένως εἰς τὴν δικαιοσύνην εἶνε ἀναπόφευκτος, καὶ δὴ εἰς τὰς μεταθέσεις καὶ τὰς προαγωγάς, ὅταν αὗται ἤρτηνται ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἀμέσως. Ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ἀποτελεῖ τοιουτοτρόπως δύναμιν, ἥτις ἐνέχει τὸ πλεονέκτημα, ὅτι πηγάζει ἀμέσως ἐκ τῆς βουλήσεως τοῦ κυριάρχου λαοῦ καὶ ἑπομένως περιβάλλεται τεραστίαν ἠθικὴν δύναμιν, ἣν ἀσκεῖ καὶ κατὰ τοῦ στέμματος αὐτοῦ ἐν ἀνάγκῃ, τὸ ὁποῖον μόλις δύναται νὰ προασπίσῃ τὸ δόγμα τοῦ ἀπαραβιάστου τῆς βασιλείας, ὑπὸ τὴν ἐν τῷ χάρτῃ ἀναγραφομένην ἠθικήν, πολιτικὴν καὶ ποινικὴν εὐθύνην τῶν Ὑπουργῶν.

Ἡ πλειοψηφία τῆς βουλῆς παρουσιάζει ἐν τούτοις τὰ ἐλαττώματα τῆς συγκεντρωτικῆς δυνάμεως.

Ἀλλὰ πῶς δύναται νὰ ἐπέλθῃ θεραπεία τις; Πῶς δύνανται οἱ βουλευταὶ νὰ ἀνακουφισθῶσιν ἐκ τῆς πιέσεως τῶν ἐκλογέων, ἵνα ἀπαλλαγῶσι καὶ οἱ ὑπουργοὶ ἐκ τῶν ἀξιώσεων τῶν βουλευτῶν; Διὰ τῆς θεωρίας περὶ ἑτέρου σώματος, τῆς διχοτομήσεως τῆς βουλήσεως τοῦ λαοῦ, διαπλάσεως δηλαδὴ γερουσίας, καλουμένης δῆθεν νὰ μετριάσῃ τὰς ὑπερβολὰς τοῦ κοινοβουλίου καὶ νὰ προλάβῃ τὰς συγκρούσεις τῶν ἐξουσιῶν;

Τὸ μέσον δὲν εἶνε σοβαρόν, διότι ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἐπιβολὴ τοῦ λαϊκοῦ βουλευτικοῦ σώματος ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῆς Γερουσίας, ἣν ἐν Ἰταλίᾳ ὠνόμασαν ἐπίσημον γηροκομεῖον.

Διὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως; Οἱ ἐπικαλούμενοι αὐτὴν δὲν δύνανται νὰ ὁρίσωσι τίνα στοιχεῖα τῆς πολιτικῆς μηχανῆς πρέπει νὰ διορθώσωσι καὶ πῶς. Διὰ τῆς βελτιώσεως τοῦ Συνταγματικοῦ χάρτου; Ἐπὶ τίνων σημείων σαφῶς καὶ ὡρισμένως; Δὲν δύνανται νὰ εἴπωσιν. Ὁ κινδυνος εἶνε ὅμως προφανής, διότι ἡ ἐθνοσυνέλευσις δύναται νὰ ταράξῃ καὶ τὰ καλῶς κείμενα.

Διὰ τοῦτο ἡ πρακτικωτέρα θεωρία σήμερον πρὸς μείωσιν τῆς ἐπεμβάσεως τῆς πολιτικῆς εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς διοικήσεως ἐν τοῖς κοινοβουλευτικοῖς πολιτεύμασι, ἓν μόνον φάρμακον ἀναγνωρίζει, τὴν αὐτοδιοίκησιν καὶ τὴν ἀποκέντρωσιν. Καὶ ὁ δικαστικὸς κλάδος ἑπομένως, πλὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς ἰσοβιότητος, ἔχει ἀνάγκην νομοθετικῆς προστασίας διὰ τὴν μονιμότητα καὶ τὴν προαγωγήν. Περὶ τούτων θέλω διαλάβῃ ἐν τοῖς ἑξῆς.

ΑΝΤ. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Δημοσιεύομεν ἀμέσως κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 13993 τῆς 8 Νοεμβρίου 1908 ἀναφορὰν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Σπάρτῃ Πρωτοδικῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ἐκ τῆς ὁποίας πολλὸ δύναταί τις νὰ διδαχθῇ περὶ τῆς ἀντιλήψεως ἥτις ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν διὰ τὴν ἐπιβαλλομένην προστασίαν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, δι' ἣν τόσαι αἱ ἐπὶ ματαίῳ κείμεναι συνταγματικαὶ διατάξεις.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σεβαστὸν ὑπουργεῖον

Κατὰ τὸ ἄρθρον 197 τῆς ποιν. Δικονομίας, «ἐὰν ὁ κατηγορούμενος κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ, ἐκδίδεται κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα συλλήψεως»· ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης σαφῶς προκύπτει, ὅτι τότε μόνον δικαιολογεῖται ἡ ἔκδοσις ἐντάλματος συλλήψεως κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ὅταν οὗτος «κλητευθεὶς δὲν ἐνεφανίσθη». Ἡ διάταξις δὲ αὕτη δὲν φαίνεται ἀντικειμένη εἰς τὴν ἑτέραν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 211 τῆς αὐτῆς Δικονομίας, καθ' ἣν «.... εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν (ὅταν δηλ. ἐπιτρέπεται ἡ προφυλάκισις τοῦ κατηγορουμένου) ἐκδίδεται ἔνταλμα συλλήψεως, διότι διὰ τῆς τελευταίας διατάξεως ἠθέλησεν ὁ νομοθέτης ν' ἀποκλείσῃ τὴν ἔκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως ὅταν πρόκειται περὶ ἀδικήματος μὴ συνεπάγοντος προφυλάκισιν, χωρὶς ὅμως ν' ἀποκλείῃ τὴν δι' ἁπλῆς κλήσεως πρόσκλησιν τοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ ἐγκλήματι ἐπιφέροντι τὴν προφυλάκισιν. Ἡ τοιαύτη δὲ γνώμη, ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου, εἶνε καὶ ἡ ὀρθοτέρα, δι' οὓς λόγους ἐκθέτει ἐν § 573 ἔκδοσις Β' τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ.

Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 213 τῆς αὐτῆς Δικονομίας, πάσης παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ διαταχθείσης συλλήψεως ἢ ἀπολύσεως κατηγορουμένου τινὸς *προηγεῖται ἡ ἀκρόασις τοῦ Εἰσαγγελέως*· ὅτι δὲ περὶ συλλήψεως (ὡς διωρθώθη) καὶ οὐχὶ φυλακίσεως (ὡς εἶχε τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ νόμου) προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι περὶ τοῦ ἐντάλματος προφυλακίσεως ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 228 (Κωστῆς σελ. σημ. 12 ἔκδοσ. Γ').

Ἐνῷ ταῦτα ἀναμφισβητήτως οὕτως ἔχουσιν, ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια ὅπως οἱ μὲν ἀνακριταὶ ἐκδίδωσι μετὰ περισσῆς εὐκολίας ἐντάλματα συλλήψεως ἄνευ τῆς ἀκροάσεως τῶν Εἰσαγγελέων, οἱ δὲ Εἰσαγγελεῖς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως νὰ στέλλωσι ταῦτα πρὸς ἐκτέλεσιν, ὡς ἀποτέλεσμα δὲ τῶν τοιούτων ἐνταλμάτων ἐπέρχεται κατὰ 60 ο)ο τοὐλάχιστον ἡ ἀπόλυσις τῶν συλλαμβανομένων. Ἐντεῦθεν ὅμως προκύπτουσι τὰ ἑξῆς κακά, 1ον) ὁ κατάλογος τῶν φυγοδίκων, εἴς τε τὰ Εἰσαγγελικὰ καὶ ἀστυνομικὰ γραφεῖα, αὐξάνεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος νὰ παρίσταται ἡ Ἑλλὰς ὡς ἔχουσα ἀριθμὸν φυγοδίκων ἴσον σχεδὸν πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Βον) Ἀπασχολεῖται ἡ δημοσία δύναμις πρὸς σύλληψιν τοιούτων κατ' ὄνομα φυγοδίκων, τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα παντοιοτρόπως πιέζουσι, κατὰ τὸ σύνηθες, τοὺς οἰκείους τούτων· αὐτοὶ οἱ δῆθεν φυγόδικοι, ἐκλαμβάνοντες τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεως ὡς κάτι σοβαρὸν δι' αὐτούς, παρκιτοῦσι τὰ ἔργα των τρεπόμενοι εἰς φυγοδικίαν ὅτε ἢ ἐγκληματοῦσιν ἐκ νέου πραγματικῶς ἢ φορτώνονται ἐπὶ τῆς ράχεως αὐτῶν ἀδικήματα ἄλλων· τοιουτοτρόπως δὲ, πληθυνομένων τῶν κατ' αὐτῶν ἐνταλμάτων, ἐπέρχονται ἐξεζητημέναι πολλάκις ἐπικηρύξεις καὶ αὐτοδημιουργοῦνται λῃστρικαὶ δῆθεν συμμορίαι προσπορίζουσαι ἀμοιβὰς καὶ προσκομίζουσαι γαλόνια. Γον) Συλλαμβανόμενοι πολλάκις οἱ ἐνταλματίαι οὗτοι εἰς μέρη ἀπομεμακρυσμένα τῆς ἕδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἀνάγονται δέσμιοι ὑπὸ κουστωδίας χωροφυλάκων καὶ οὕτω αὐτοὶ μὲν διαπομπεύονται ἀδίκως τὸ δὲ δημόσιον ὑφίσταται οὐχὶ ἀσημάντους δαπάνας πρὸς μεταφορὰν αὐτῶν, ἡ δὲ δημοσία δύναμις ἀπασχολεῖται· προσερχόμενοι δὲ εἰς τὸν ἀνακριτὴν καὶ ἐξεταζόμενοι ἀφήνονται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐλεύθεροι. Συνέβη δὲ πολλάκις, ὥστε ἐνταλματίαι τοιοῦτοι, ἄνευ δεδικαιολογημένου λόγου καταστάντες φυγόδικοι, νὰ φέρωνται ἐκ Θεσσαλίας εἰς Λεβαδείαν ἢ ἐξ Ἄνδρου εἰς Σπάρτην καὶ ἀφιέμενοι ἐλεύθεροι μετὰ τὴν ἐξέτασίν των νὰ μὴ ἔχωσι τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς των καὶ νὰ προκαλῆται αὐτοῖς συνεισφορὰ παρ' αὐτῶν τῶν ἐκδιδόντων καὶ ἐκτελούντων τὰ ἐντάλματα ἀρχῶν. Περὶ τούτου ἠδυνάμην ν' ἀνάφερω ἄπειρα παραδείγματα.

Συμβαίνει δὲ συνηθέστατα ἢ μᾶλλον κατὰ κανόνα καὶ τὸ ἑξῆς ἄτοπον: οἱ κ.κ. ἀνακριταί, θέλοντες νὰ ὑποβάλωσι περαιωμένας τὰς δικογραφίας, ἐκδίδουσι συγχρόνως ἔνταλμα συλλήψεως καὶ κατασχετήριον, ἐν ᾧ κατὰ νόμον (ἄρθρ. 220 καὶ ἐπ. τῆς Ποιν. Δικον.) κατασχετήριον τότε μόνον ἐκδίδεται, ὅταν ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἀπὼν ἢ ἔφυγε καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του· αἱ τοιαῦται δὲ περιπτώσεις πρέπει νὰ ἐξάγωνται ἐκ τῶν βεβαιώσεων τῶν ἀναλαβόντων τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐντάλματος ὑπαλλήλων, τοῦθ' ὅπερ βεβαίως δὲν γίνεται, ἀφοῦ τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεως ἐκδίδεται συγχρόνως μὲ τὸ κατασχετήριον. Τοιουτοτρόπως δὲ οἱ κατὰ φαντασίαν ἐνίοτε κατηγορούμενοι ὑφίστανται καὶ τὴν διαπόμπευσιν τῆς διὰ τοιχοκολλουμένου κατασχετηρίου καταδιώξεως, ἐνῷ πολλάκις ἀγνοοῦσι καὶ τὴν ὕπαρξιν κατ' αὐτῶν κατηγορίας.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἄτοπα ἤθελον ἐκλείψῃ, ἂν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐφηρμόζοντο

μετὰ πλειοτέρας προσοχῆς· ἤτοι ἂν οἱ μὲν ἀνακριταὶ ἐξέδιδον τὰ ἐντάλματα τῆς συλλήψεως οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῶν μηνύσεων καὶ τοῦ διδομένου χαρακτηρισμοῦ εἰς τὴν δι' αὐτῶν καταγγελλομένην πρᾶξιν, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην συλλογὴν στοιχείων δικαιολογούντων τὴν προφυλάκισιν τοῦ συλληφθησομένου, εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην περίπτωσιν ἐξέδιδον ἢ ἁπλῆν κλῆσιν ἢ ἀνέθετον τὴν ἀπαγγελίαν κατηγορίας τυπικῆς εἰς ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον τῆς κατοικίας τοῦ κατηγορουμένου, οἱ δὲ Εἰσαγγελεῖς ἠκούοντο πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν τοιούτων ἐνταλμάτων καὶ δὲν ἐξετέλουν ταῦτα ἄνευ μελέτης τῆς σχετικῆς δικογραφίας καὶ ἐκτιμήσεως τῶν προκυπτουσῶν ἐνδείξεων, ὅπως σήμερον γίνεται.

Ὅπως διὰ τὸ ἔνταλμα τῆς φυλακίσεως ὁ νόμος ἀπῄτησε τὴν ἀκρόασιν τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ ὁμόφωνον γνώμην αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀνακριτὴν, θεωρήσας ταῦτα ὡς ἐγγύησιν μεμελετημένης χρήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ καθιέρωσεν ἐν διχογνωμίᾳ τὴν μεσολάβησιν τοῦ Συμβουλίου, τοιουτοτρόπως καὶ προκειμένου περὶ ἐκδόσεως ἐντάλματος συλλήψεως τὰς αὐτὰς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπῄτησεν ἐγγυήσεις καὶ ἀνέγραψεν ἐν ἄρθρῳ 213 ὡς ἀναγκαίαν τὴν ἀκρόασιν τοῦ Εἰσαγγελέως, διότι, ὅπως διὰ τοῦ ἐντάλματος τῆς φυλακίσεως στερεῖται ὁ κατηγορούμενος τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, τοιουτοτρόπως διὰ τοῦ ἐντάλματος τῆς συλλήψεως ἢ τοῦ κατασχετηρίου ὑφίσταται μείωσιν τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, διότι διασύρεται ἡ ὑπόληψις αὐτοῦ, καθίσταται ὕποπτος παρὰ τῇ κοινωνίᾳ, εἰς ἐποχὴν μάλιστα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ δημοσιογραφία, παρεμβαίνουσα οὕτως εἰπεῖν εἰς τὰ τῆς ἀνακρίσεως ἔργα, διαλαλεῖ τὴν ἔκδοσιν τῶν τοιούτων ἐνταλμάτων, ἡ δὲ κοινωνία, ἀγνοοῦσα τί ἀκριβῶς συμβαίνει, διατίθεται δυσμενῶς κατ' αὐτοῦ, ταῦτα δὲ πάντα καθιστῶσι προβληματικὴν τὴν ὑπόληψιν τοῦ καθ' οὗ τὸ ἔνταλμα ἢ τὸ κατασχετήριον. Τὰς συνεπείας δὲ ταύτας δὲν δύναται νὰ διαλύσῃ ἡ κατόπιν ἀπόλυσις αὐτοῦ.

Τὰς τοιαύτας σκέψεις, ἃς μοὶ ὑπηγόρευσε πολυετὴς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παρατήρησις καὶ μελέτη, ἐθεώρησα καλὸν νὰ ὑποβάλω εὐσεβάστως ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργείου. Τὰς τοιαύτας δὲ παρατηρήσεις μου δύναται νὰ ἐνισχύσῃ ἡ ζήτησις πληροφοριῶν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ τὰς διαφόρους Εἰσαγγελίας, αἵτινες νὰ ὑποβάλωσι πίνακα, ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ ἐμφαίνηται ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἑκάστου ἀνακριτικοῦ γραφείου ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ ἐμφαίνηται καὶ πόσοι ἐκ τῶν τοιούτων ἐνταλματιῶν ἀπελύθησαν εἴτε ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν τὸν ἐκδόσαντα τὸ ἔνταλμα καὶ τὸν Εἰσαγγελέα τὸν ἐκτεσαντα εἴτε ἀπὸ τὰ Συμβούλια. Ἐκ τῆς ὑποβολῆς δὲ τῶν τοιούτων πινάκων εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐπαληθεύσωσιν αἱ ἀνωτέρω παρατηρήσεις μου.

Εὐλαβῶς δὲ ἐκφράζω τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ ὑπουργεῖον, ἂν εὕρῃ ὀρθὰς τὰς ἄνω παρατηρήσεις μου, εὐκρεστηθῇ νὰ συστήσῃ ἁρμοδίως εἰς μὲν τοὺς κ. ἀνακριτὰς πλειοτέραν φειδὼ εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐνταλμάτων καὶ κατασχετηρίων μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ εισαγγελέως, συμφώνως πρὸς τὸ μνησθὲν ἄρθρον 213 τῆς Ποιν. Δικονομίας, εἰς δὲ τοὺς κ. Εἰσαγγελεῖς νὰ εἶνε πλέον ζηλότυποι πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, παρεχόμενα αὐτοῖς δικαιώματα ἅτινα ὁ νόμος μετὰ λόγου καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν καθιέρωσε, καὶ νὰ μὴ ἀφίνωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κρίσιν τῶν κ. ἀνακριτῶν τὴν ἔκδοσιν ἐνταλμάτων καὶ κατασχετηρίων. Τούτου δὲ γενομένου, ἔχω τὴν γνώμην ὅτι καὶ τὸ συμφέρον τῆς Δικαιοσύνης πλειότερον θὰ ἐξυπηρετεῖται καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ τε Δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐπαρκῶς θὰ προστατεύωνται.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Εἰσαγγελεὺς Σπάρτης
Δ. Ἀντωνιάδης

ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ "ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 6 Δεκεμβρίου.

Κοινοτοπίαι εἶνε τὰ γραφόμενα ἐν βραχείᾳ ἐπιστολῇ ὑπὸ τοῦ συνεργάτου ἡμῶν «Παρατηρητοῦ». Κοινοτοπίαι ὅμως καὶ λίαν ἐπικαίρως τονιζόμεναι καὶ ὀξύτατα τιθέμεναι. Κατ' ἀκολουθίαν εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἐπισταμένην θὰ προκαλέσωσι τὴν συζήτησιν τοὐλάχιστον μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Δικαιοσύνης».

Ἐξαίροντες τὸ φαινόμενον τῆς ἐξαντλήσεως τῶν πινακίων, πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἀπεσκοποῦμεν, ἢ νὰ καταδείξωμεν τὴν καὶ ἐν μέσῳ τοιαύτης καταστάσεως συνεχομένην ἀκμαίαν ὁπωσδήποτε ἐργατικότητα τῶν δικαστῶν. Χαίροντες διὰ τὸ ἀναμφηρίστως εὐχάριστον τοῦτο φαινόμενον, οὔτε ἐλησμονήσαμεν οὔτε ὀλιγώτερον φοβούμεθα τὸν μακρόθεν, ἴσως ἐγγύθεν, ὑπὸ τοῦ «Παρατηρητοῦ» ὑποδεικνυόμενον κίνδυνον.

Τὸ θέμα εἶνε μέγα, εὐρύ, ἐκτάκτως πολυσχιδές. Ἡ περὶ αὐτοῦ συζήτησις δέον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν θέματα κοινωνικά, θέματα πολιτικά, θέματα δικαστικά. Ἀλλ' ἡμεῖς οὔτε κοινωνιολογοῦμεν, οὔτε πολιτικολογοῦμεν· οὔτε χῶρον οὔτε καιρὸν διὰ τὰ θέματα ταῦτα ἔχει ἡ ἐφημερὶς ἡμῶν.

Προκειμένου περὶ τῆς δικαστικῆς ἀπόψεως τοῦ ζητήματος, οὔτε ἐπαύσαμεν οὔτε θὰ παύσωμεν νὰ ἐξετάζωμεν καὶ διερευνῶμεν αὐτήν. Ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος δὲ τούτου τῆς ἀποκλειστικῆς καὶ μόνης δυνατῆς ἡμῶν ἁρμοδιότητος, εἴμεθα ὑπερήφανοι, ὅτι στρατεύονται ἀπὸ τῶν στηλῶν μας οἱ κορυφαῖοι τῶν παρ' ἡμῖν νομικῶν καὶ δικαστικῶν ἀνδρῶν. Γνώμη δὲ καὶ πόθος ἡμῶν εἶνε νὰ τύχωμεν τῆς ἐξόχως τιμητικῆς καὶ τὰ μάλιστα πρακτικῆς συνεργασίας τῶν μᾶλλον πεφωτισμένων καὶ ἐμπείρων συναδέλφων τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων. Διότι καὶ ὁ κίνδυνος παρουσιάζεται δι' ὅλην τὴν Χώραν. Ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν πολιτῶν πρὸς τὰ δικαστήρια μειοῦται καταπληκτικῶς· ἡ πεποίθησις ἐπὶ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὐσυνείδητον ἀπονομὴν καὶ τοῦ ἀπονεμομένου δικαίου χαλαροῦται ὁσημέραι ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Ἄφευκτον ἀποτέλεσμα ἔσται ν' ἀφανίζωνται αἱ συναλλαγαί, καὶ αἱ παρουσιαζόμεναι δ' ἐξ αὐτῶν ν' ἁλυσσοδένωνται χεῖρας καὶ πόδας. Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ἐπαύξησις καὶ ζωηρότης τῶν συναλλαγῶν, ἡ ἀκμὴ τοῦ περὶ δικαίου αἰσθήματος τῶν πολιτῶν, τέλος ἡ ἐν γένει πρόοδος μιᾶς κοινωνίας φυσικὸν καὶ εὔελπι εἶνε ν' αὐξάνωσι καὶ οὐχὶ νὰ μειῶσι τὰς ἐργασίας τῶν δικαστηρίων. Καθὼς αἱ κυπάρισσοι εἰς τὰ νεκροταφεῖα οὕτω καὶ αἱ λευκαὶ σημαῖαι ἐπὶ τῶν δικαστικῶν μεγάρων συμβολίζουσι τὴν νέκρωσιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Ζητεῖται «*Ναυτικὸν Δίκαιον*» τοῦ Arth. Desjardins, εἰς καλὴν τιμήν.
Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ἐκ τοῦ περὶ ἁρμοδιότητος συγγράμματος τοῦ Πρωτοδίκου κ. ***Α. Γεωργοπούλου****, τὰ ὑπολειφθέντα ὀλίγα σώματα πωλοῦνται παρὰ τῷ ἐκδότῃ Δ. Τερζοπούλῳ κάτωθι Στοᾶς Ἀρσακείου ἀντὶ δραχμῶν 15.*

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Τόμ. 1. τεύχ. Α' 1908 Τιμᾶται δραχ. 2

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἀσχολούμεθα μὲ τὴν τάξιν αὐτὴν τῶν ἐντιμοτέρων ὑπηρετῶν τῆς δικαιοσύνης, ἥτις ἔχει ἀφεθῇ ἐντελῶς εἰς τὴν τύχην της.

Ἡ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν μυριοστὴ πλέον ἀναφορά των, ἣν κατωτέρω δημοσιεύομεν, ἀπόλυτος φρονοῦμεν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ληφθῇ σοβαρώτερον ὑπ' ὄψιν. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς :

Γνωστὸν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αἱ ἑκάστοτε Κυβερνήσεις μετέβαλον ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον τὰ προσόντα τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ οἱ μέχρι νῦν ὑπογραμματεῖς αὐτῶν ἔχουσιν ἀποκλεισθῇ πάσης ἰδέας βελτιώσεως τῆς θέσεώς των, ἔστω καὶ ἐν ἄλλῳ κλάδῳ. Ἤδη δέ, ὅτε πρὸ διετίας ἐψηφίσθη ὁ Νόμος περὶ συντάξεων, ὅστις ἀπαιτεῖ 25ετῆ ὑπηρεσίαν καὶ 60ετῆ ἡλικίαν, καὶ ἂν ἤθελόν τινες νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν θέσιν των μετὰ 20ετῆ ὑπηρεσίαν ἀποκομίζοντες γλισχροτάτην σύνταξιν, ἵνα τραπῶσιν εἰς ἄλλο ἔργον πρὸς οἰκονομικήν των βελτίωσιν, δὲν δύνανται, καὶ οὕτω κατεδικάσθησαν εἰς ἐπιπονωτάτην καὶ διαρκῆ ἐργασίαν μέχρι τοῦ θανάτου των, καὶ διαρκῆ πενίαν, ἀφοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν ζῶσι σήμερον οἱ ἄνθρωποι 60 ἔτη καὶ δὴ οἱ Ὑπογραμματεῖς πολυμελῶν Δικαστηρίων.

Γνωστὸν ἐπίσης ὅτι εἰς τὰ Δικαστήρια κατὰ καιροὺς εἰσήγοντο μὲ τὴν ἰδέαν τῆς προαγωγῆς καλοὶ καὶ μεμορφωμένοι νέοι, μετὰ προηγουμένην δοκιμασίαν, ἐκ τούτων δὲ οἱ εὐδοκίμως ὑπηρετοῦντες παρέμενον εἰς τὰς θέσεις των μὴ ἀπολυόμενοι κατὰ τὰς ἑκάστοτε πολιτικὰς μεταβολάς, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἕνεκα αὐτοῦ τούτου. Ὅσοι λοιπὸν εἶχον τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀναδειχθῶσι καλοὶ ὑπάλληλοι καὶ νὰ παραμείνωσι συνεπῶς εἰς τὰ Δικαστήρια, σήμερον, ὅτε πολλὰ ἔτη τοῦ βίου των ἐθυσίασαν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ παραμείνωσιν ἐν αὐτῇ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω Νόμου μὲ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1835 κανονισθεῖσαν γλισχροτάτην μισθοδοσίαν τῶν 60, 90 καὶ 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα, μὴ δυνάμενοι νὰ ζήσωσιν ὡς ἐκ τῶν σημερινῶν συνθηκῶν τοῦ βίου, ὑφιστάμενοι παντοίας στερήσεις.

Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις καταρτισθέντος τοῦ μονίμου οὕτως εἰπεῖν προσωπικοῦ τῶν Δικαστηρίων, πᾶς ὑπογραμματεύς, ἔχων ἀνωτέραν τῶν πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν, εἶνε κατὰ τεκμήριον ἐκ τῶν ἱκανῶν ὑπαλλήλων καὶ δύναται σήμερον ὑπερηφάνως νὰ εἴπῃ, ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως, τὸν ὁποῖον ἀνεπλήρωσεν εἰς τὰ διάφορα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δικαστηρίων τμήματα, ἐξεπλήρωσε καὶ ἐκπληροῖ μετὰ περισσῆς καὶ διακεκριμένης ἱκανότητος, διεχειρίσθη δὲ σπουδαῖα ὑπηρεσιακὰ συμφέροντα καὶ διεφύλαξε μεγάλας ἰδιωτικὰς περιουσίας διαπεπιστευμένας εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἴτε ὡς γραμματέως τῶν συνεδριάσεων εἴτε ὡς ἀρχειοφύλακος εἴτε ὡς γραμματέως Κακουργιοδικείου, εἴτε ὡς γραμματέως τῶν Εἰσαγγελιῶν, μετὰ τιμιότητος καὶ ἀκριβείας.

Διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἄλλων κλάδων, οἵτινες οὔτε καὶ εὐθύνας μὲ τὰς ὁποίας περιβάλλονται οἱ ὑπογραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων ἔχουσιν, οὐδὲ τὰς αὐτὰς ἐπιμόχθους ὑπηρεσίας προσφέρουσι, πρὸς οὓς καὶ μισθοδοσία εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μείζων τῆς τῶν ὑπογραμματέων τῶν Δικαστηρίων ἐδόθη, ἀφέθη αὐτοῖς ἡ ὁδὸς τῆς προαγωγῆς ἀνοικτή, συνεπῶς καὶ ἡ οἰκονομική των δι' αὐτῆς βελτίωσις, ἐν ᾧ διὰ τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς οὐδὲν ἐλήφθη μέτρον, ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως μέχρι τοῦ νῦν. Ἑπομένως δίκαιον καὶ νόμιμον ὅσον καὶ φιλάνθρωπον εἶνε κ. Ὑπουργὲ ἵνα ληφθῇ πρόνοια καὶ διὰ τοὺς Ὑπογραμματεῖς καὶ Γραφεῖς τῶν πολυμελῶν Δικαστηρίων καὶ διὰ νόμου, α') Μονιμοποιῶνται οὗτοι ἅμα τῇ συμπληρώσει πενταετίας εἰς τὰς ἑαυτῶν θέσεις· β') ἀποκτῶσι προσόντα διὰ τὴν θέσιν Γραμματέως πολυμελοῦς Δικαστηρίου οἱ συμπληρώσαντες δεκαετῆ ὑπηρεσίαν ὑπογραμματέως, ἀλλὰ μὴ ἔχοντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου ὡς καὶ τοιαῦτα δι' ἄλλους, κλάδους ἀναλόγως τῆς θέσεως ἣν κατέχουσι καὶ κατὰ τὴν νόμιμον διαβάθμισιν, ἀφοῦ βέβαιον εἶνε ὅτι οὗτοι, ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δικαστηρίων, ἀσχολοῦνται εἰς ζητήματα ἀφορῶντα ὑπηρεσίας καὶ ἄλλων κλάδων καὶ γ') κανονισθῇ ἡ μισθοδοσία τούτων, τῶν μὲν ὑπογραμματέων εἰς δραχμὰς 120, τῶν δὲ γραφέων εἰς 80, αὐξανομένη κατὰ πενταετίαν τῶν μὲν ὑπογραμματέων ἀνὰ 20 δραχμὰς μηνιαίως τῶν δὲ γραφέων ἀνὰ δέκα, ὡς τοῦτο γίνεται καὶ διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους. Συνεπῶς εἰς τοὺς ἔχοντας νῦν ὑπηρεσίαν 10, 15, 20 καὶ 25 ἐτῶν, ἀλλὰ μὴ συμπληρώσαντας τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, νὰ ὑπολογισθῇ ἡ αὔξησις ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς 1ης πενταετίας, οὕτως ὥστε, ἂν μὴ τύχωσι προαγωγῆς, συμπληροῦντες τὰ τῆς συντάξεως ἔτη καὶ τὰ τῆς ἡλικίας καὶ ἐγκαταλείποντες τὴν ὑπηρεσίαν συντετριμμένοι ἐκ τῆς μεγίστης ἐργασίας τοῦ βίου των γεγηρακότες καὶ ἀνίκανοι πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, νὰ λαμβάνωσιν ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ἐπιζῶσιν, ἀνάλογον σύνταξιν, δι' ἧς νὰ δύνανται νὰ ζήσωσι καὶ οὗτοι ἐν τῇ ἐσχατιᾷ τοῦ βίου των, καὶ μετὰ θάνατον αἱ οἰκογένειαί των νὰ ἔχωσι τοὐλάχιστον τὸν ἐπιούσιον, ἀφοῦ βεβαιωμένον εἶνε ὅτι περιουσίαν οὐδέποτε εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποκτήσωσιν οὗτοι.

Εὐπειθέστατοι
Οἱ Ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς.

ΙΒΡΑΧΕ ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κύριε συντάκτα·

Καταφανὴς ἦτο ἡ χαρά σας, διότι μικροῦ δεῖν ἐν τῷ Ἐφετείῳ ὑψοῦτο λευκὴ σημαία. Νὰ εἶνε ἀρά γε καὶ εὔλογος ἡ χαρά σας ; Ἐξηντλήθησαν σχεδὸν τὰ πινάκια καὶ εἰς τὰ ἄλλα δικαστήρια τῆς πρωτευούσης.

Καὶ ὅμως οὐχὶ μόνον ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς αὐξάνει, ἀλλὰ καὶ ἡ κεντρομόλος αὐτῶν δύναμις ἐμπορικῶς, βιομηχανικῶς, κοινωνικῶς ποικιλοτρόπως. Καὶ συναλλακτικῶς ἑπομένως. Ἡ ἀναμφισβήτητος ἔστω φιλοπονία τῶν δικαστῶν ἐξηγεῖ τὸ καθ' ὑμᾶς εὐχάριστον φαινόμενον τῆς ἐξαντλήσεως τῶν πινακίων ; Ἢ μήπως ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι παρ' ἡμῖν πλημμυρεῖ τὸ αἴσθημα τοῦ δικαίου καὶ ἐκχειλίζει ἡ καλὴ πίστις κατὰ πᾶσαν συναλλαγήν, ἀμφότερα ταῦτα βασιζόμενα ἐπὶ κεφαλαίων ἀφθονούντων καὶ ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ κυκλοφορούντων ; Ἐν πάσῃ περιπτώσει σᾶς παραπέμπω καὶ εἰς τὸ πλῆθος καὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν παρ' ἡμῖν πτωχεύσεων.

Κατὰ τὴν ταπεινήν μου ἀντίληψιν καὶ κρίσιν, ἡ ἐξάντλησις τῶν πινακίων σημαίνει ἐκκωφαντικῶς τὸν ἐπερχόμενον μέγιστον κίνδυνον τοῦ κοινωνικοῦ, ἑπομένως καὶ τοῦ πολιτικοῦ, ἡμῶν βίου. Δὲν ἐκτείνομαι, διότι ἀπευθύνομαι πρὸς μᾶλλον ἐμοῦ ἐπαΐοντας. Ἐπιμένετε εἰς τὴν γνώμην σας ;

Ὁ Παρατηρητής.

Ἡ χειραφετημένη . . . ποδοκροτουμένη.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα.

Ἐπιτρέψατέ μοι, ν' ἀπευθυνθῶ δι' ὑμῶν πρὸς τὰς κυρίας ἐκείνας τὰς Ἑλληνίδας ὑφηγητρίας καὶ δημοσιογράφους καὶ χειραφετημένας ἐν γένει καὶ νὰ ὑποβάλω πρὸς αὐτὰς δι' ὑμῶν τὸ ἐρώτημα: Γνωρίζουν τὴν σημερινὴν ἀπὸ νομοθετικῆς ἀπόψεως θέσιν των ; Ἔστρεψάν ποτε τὸ βλέμμα των εἰς τὴν ζωντανὴν ζωὴν τὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τὰς καθ' ἡμέραν συναλλαγὰς διὰ νὰ πεισθοῦν περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεώς των ; Ἂν δὲν ἔπραξαν τοῦτο καὶ ἂν δὲν ἔμαθον ἀκόμη τὴν γνώμην, ἣν περὶ αὐτῶν τρέφει ἡ καὶ σήμερον ἔτι ἰσχύουσα νομοθεσία, ὀρθὸν θὰ ἦτο ὑμεῖς νὰ ἀνελαμβάνετε τὴν τοιαύτην ὑπὸ πλείστας ἐπόψεις ὠφελιμωτάτην δι' αὐτὰς διδασκαλίαν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων μὴ λησμονήσητε, νὰ ὑποδείξητε εἰς τὰς κυρίας ἢ καὶ δεσποινίδας ἀκόμη αὐτάς, ὅτι περιουσίαν κινητὴν δὲν ἔχουν, κατὰ τεκμήριον τοὐλάχιστον, ἐν τῷ οἴκῳ των, χάρις εἰς τὸ γνωστὸν Μουκιάνειον τεκμήριον, ὅτι κηρύσσονται ἀνίκανοι νὰ ἐγγυῶνται ὑπό τινας δὲ συνθήκας καὶ νὰ δανείζωνται, χάρις εἰς τὴν περιβόητον 134 Νεαρὰν

καὶ τὸ ἔτι περιβόητον Βελλειάνειον δόγμα τὸ ὁποῖον τὰς ἀνακηρύσσει **κούφους**, ὅτι ἐπιτρέπεται ὑπό τινας περιορισμοὺς νὰ ἀγνοῶσι τοὺς νόμους ἐξομοιούμεναι κατὰ τοῦτο μὲ τοὺς **ἀγροίκους** καὶ τοὺς **στρατιώτας**! ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐμπορεύωνται ἂν δὲν κατανεύσῃ ὁ Κρονίων σύζυγός των, ὅτι καὶ νὰ λούωνται ἀκόμη εἶνε εἴς τινας περιστάσεις ἐπικίνδυνον. Αὐτὰ ἐκ τοῦ προχείρου καταστήσατε γνωστὰ εἰς τὰς Ἑλληνίδας ὑφηγητρίας μας καὶ παραινέσατέ τας νὰ στρέψωσι τὰς τρυφερὰς των ἐνεργείας εἰς ἄλλα ζωτικώτερα σημεῖα τῆς καταστάσεώς των, ὅταν δὲ ἐπιτύχουν ἐν αὐταῖς βελτίωσίν τινα, ἔστω καὶ μερικήν, τότε ἂς στρέψουν τὸ βλέμμα των καὶ πρὸς ἡμᾶς, ὅπως μᾶς διδάξουν τὴν ἰατρικὴν ἢ καὶ ὅ,τι ἂν ἄλλο ὁ ἐγκέφαλός των ταῖς ἐπιτρέψῃ.

Μισογύνης.

Αἱ στῆλαι τῆς «Δικαιοσύνης» εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς δικηγόρου, δικαστοῦ ἢ ἄλλου δικαστικοῦ προσώπου, εὑρισκομένου εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπιθυμοῦντος νὰ ἀνακινήσῃ πᾶν ἐν γένει ζήτημα σχετιζόμενον μὲ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Μέχρι τῆς ὥρας, καθ' ἣν γράφομεν, τὸ ζωτικώτατον τῶν νομοθετημάτων, οὗτινος τὴν ἐπιψήφισιν μετὰ τόσης ἀγωνίας ἀπὸ ἐτῶν ἀναμένει ὁλόκληρος ὁ δικηγορικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, ἔχει γείνῃ δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ πρῶτα αὐτοῦ τρία ἄρθρα, ἤρξατο δὲ ἡ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συζήτησις ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης. Ἐὰν εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ προδικάζῃ τις τὴν γνώμην τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, μετὰ βεβαιότητος δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι οὐδεμία παραμένει ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐπιψηφίσεώς του, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ (πλὴν τῆς Κυβερνήσεως) ἔχουσιν ἀναλάβῃ βουλευταὶ τῆς περιωπῆς τῶν κ. κ. Ν. Μπουφίδου, Χ. Βοζίκη, Ι. Ράλλη, Α. Ἀλεξανδρῆ, Δ. Βοκοτοπούλου, Τ. Μπασιᾶ καὶ ἄλλων. Οὐχὶ παραδόξως—χωρὶς νὰ λέγωμεν καὶ εὐτυχῶς—τὴν πολεμικὴν κατ' αὐτοῦ ἀνέλαβον οἱ βουλευταὶ κ. κ. Κρεμεζῆς, Ἀντωνόπουλος καὶ Ι. Μπακόπουλος, οἵτινες ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδεῶν περὶ συγκλήσεως ἢ μὴ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς πολεμικὰς παρασκευὰς καὶ πρὸς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα φλέγοντα, τῆς ἀνάγκης τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ συγκοινωνίας, ἀνέλαβον νὰ καταπείσουν τὴν Βουλὴν καὶ ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν περὶ τίνος.

Ἀπὸ τὴν Βουλὴν

Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως; νὰ ἐξαρθῇ, εἶνε ἡ ἀγόρευσις τοῦ Βουλευτοῦ Καρδίτσης κ. Ἀλεξανδρῆ. Ἀλήθειαι τόσον τραναί, μετὰ τόσης δυνάμεως καὶ καλλιεπείας διατυπούμεναι δὲν ἀκούονται τόσον συχνὰ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς μας. Εἰς τὸ σημεῖον δὲ τοῦ λόγου του, καθ' ὃ ὑπέβαλε τὴν τροπολολίαν, ὅπως διὰ πᾶσαν ἐν γένει πρᾶξιν ὑπαχθῶσιν οἱ δικηγόροι εἰς τὴν ἰδιάζουσαν δικαιοδοσίαν, ἀνεδείχθη καὶ γνώστης τῆς καταστάσεως καὶ παρατηρητὴς δεινός, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς ἀγορητὴς κατέχων τὸ μυστήριον ὄχι τοῦ παρασύρειν ἀλλὰ τοῦ πείθειν.

Ἀπὸ περιωπῆς

Οἱ Πίνακες τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περιέχουσι καὶ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ εἴδη τῶν ἐκδοθεισῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων κατὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ἐθεωρήσαμεν ὅμως περιττὴν πᾶσαν μελέτην τῶν ἀριθμῶν τούτων, διότι καθ' ἡμᾶς ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία δὲν ἀσκεῖται ἐν τῷ Βασιλείῳ τούτῳ. Οὐχ ἧττον κατὰ τὰ τέσσαρα ἔτη 1903—1906 ἐπεβλήθησαν ἐν ὅλῳ 590 πειθαρχικαὶ ποιναὶ «προσωρινῆς παύσεως», «προστίμου» καὶ «ἐπιπλήξεως». Καὶ ἐτιμωρήθησαν:

Πειθαρχία

Σύνεδροι	2
Πρόεδροι Πρωτοδικῶν	2
Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν	5
Πρωτοδίκαι	24
Ἀντεισαγγελεῖς Πρωτοδικῶν	1
Δικηγόροι	16
Γραμματεῖς Πρωτοδικῶν	6
Εἰρηνοδίκαι	107
Ὑπογραμματεῖς Ἐφετῶν	3
Γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων	56
Ὑπογραμματεῖς Πρωτοδικῶν	42
Εἰδικοὶ Πταισματοδίκαι	6
Γραμματεῖς Πταισματοδικῶν	1
Εἰδικοὶ ὑποθηκοφύλακες	7
Συμβολαιογράφοι	105
Ἀστυνόμοι ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι	6
Ἀστυνόμοι ὡς δημόσιοι κατήγοροι	11
Γραφεῖς Πρωτοδικῶν	12
Ὑπογραμματεῖς Εἰρηνοδικείων	3
Δικαστικοὶ κλητῆρες	175

Τὸ εὐχάριστον εἶνε ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὰ ἀνώτερα καὶ τὸ ἀνώτατον δικαστήριον ὑπέπεσεν εἰς πειθαρχικὸν παράπτωμα κατὰ τὰ τέσσαρα ὁλόκληρα ἔτη. Διὰ προσωρινῆς παύσεως κατὰ τὰ τέσσαρα ἔτη ἐτιμωρήθησαν 4 Πρωτοδίκαι, 2 Εἰρηνοδίκαι, 6 δικηγόροι, 2 συμβολαιογράφοι, 1 γραμματεὺς Πρωτοδικῶν, 11 δικαστικοὶ κλητῆρες καὶ 2 γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἀφήνομεν τὰς παρατηρήσεις εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας. Ἡμεῖς ἐπαναλαμβάνομεν διὰ μυριοστὴν φοράν, ὅτι ἡ Πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐν Ἑλλάδι δὲν λειτουργεῖ· καὶ ὅταν δὲ κινῆται σπασμωδικῶς...τόσον τὸ χειρότερον.

Συζητουμένης ἀναιρέσεώς τινος ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, κατ' ἀποφάσεως δικαστικοῦ Συμβουλίου ἀπορρίψαντος αἴτησιν ἐξαιρέσεως δικαστοῦ τινος, λέγεται, ὅτι εἷς τῶν κ. κ. Ἀρεοπαγιτῶν ἐξεφώνησε κατὰ τὴν διάσκεψιν: «Τί εἶνε αὐτά, τώρα θ' ἀρχίσουν καὶ νὰ μᾶς ἐξαιροῦν, σιγὰ νὰ μὴ μᾶς κάμνουν καὶ ἀγωγὰς κακοδικίου, **Μπά!**»

Μπά!

Καὶ ὅμως εἶχεν ἀδιαφιλονείκητον δίκαιον ὁ κ. Ἀρεοπαγίτης καὶ ἂν εἶπε τὰ ἀνωτέρω καὶ ἂν δὲν εἶπεν αὐτά. Διότι αἱ μὲν περὶ κακοδικίου διατάξεις τῶν νόμων εὐτυχῶς κατέστησαν ὁλοκλήρως εἰρωνικαί, αἱ δὲ περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν εὐτυχῶς μὲν διὰ τοὺς δικαστὰς συμβαίνει συχνὰ νὰ διευκολύνωσιν αὐτούς, δυστυχῶς δὲ διά τινας ἀφελεῖς διαδίκους χρησιμεύουσι μόνον ἵνα τραχύτερον ὑποστῶσι τὰ ἀντίποινα τῆς ἀφελείας των. Καὶ τὰς μὲν καὶ τὰς δὲ μόνον ἡ ἔλλειψις πάσης ἐντροπῆς διατηρεῖ τεθειμένας ἀνεξιτήλως εἰς τὰ κείμενα τῶν νόμων. Διότι οὐδεὶς νόμος ἐπιτρέπεται νὰ κῆται παρὰ τὴν περὶ δικαίου συναντίληψιν καὶ συνείδησιν τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν. Ἡ δὲ παρ' ἡμῖν συναντίληψις καὶ συνείδησις περὶ δικαίου θεωρεῖ παραλογισμὸν νὰ ὑπάρχωσι νόμοι κατὰ τῶν δικαστῶν, τῶν κυρίων καὶ παικτῶν τῶν νόμων. Ὁ ἔχων ἀντίρρησιν, ἂς ἀναγνώσῃ τί γίνεται καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἄλλος τις τρόπος ἐκείνου ὃν οἱ κ. κ. Ταμίαι ἐξέλεξαν πρὸς εἴσπραξιν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτηδεύματος παρὰ τῶν δικηγόρων φρονοῦμεν ὅτι ἦτο ὁ μᾶλλον ἐνδεδειγμένος ἂν μὴ καὶ ὁ ἐπιβεβλημένος. Ἀνεξαρτήτως ὅμως πρὸς τοῦτο, ὅπερ ἀποβλέπει τὸν ἀνθρωπισμὸν μόνον τῶν ἀκοιμήτων Ἄργων τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ἐκεῖνο, ὅπερ οὐσιαστικώτερον ἐνδιαφέρει τὴν τάξιν ὁλόκληρον τῶν δικηγόρων, εἶνε ἡ κατανομὴ τοῦ φόρου μεταξὺ αὐτῶν. Ἐκ προχείρου ἐρεύνης, ἣν ἐσχάτως ἐπεχειρήσαμεν, ἀνεκαλύψαμεν ὀνόματα οὐκ ὀλίγα τῆς τάξεως ἐκείνης τῶν προνομιούχων δικηγόρων, οἵτινες, ἀντὶ δικηγορίας, ἐκπέμπουσι τὰ φῶτά των ἐν εἴδει συμβουλῶν πρὸς τὰς διαφόρους Τραπέζας καὶ τὰς ἄλλας πολυωνύμους καὶ πολυθρυλλήτους ἑταιρίας, κατατεταγμένα εἰς τὴν τρίτην καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν κατωτάτην τετάρτην φορολογικὴν κλίμακα, ἀντιθέτως δὲ ἄλλα ὀνόματα δικηγόρων, κατὰ τὸ φαινόμενον μὲν πολυασχόλων, πράγματι ὅμως ἀγωνιζομένων τὸν ἀληθῆ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος ἀγῶνα, κατατεταγμένα εἰς τὰς ἀνωτάτας φορολογικὰς κλίμακας.

Περὶ τῆς εἰκόνος ταύτης θὰ ἀσχοληθῶμεν λίαν προσεχῶς λεπτομερέστερον, διότι τὸ ζήτημα, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται μικρόν, ἀποβλέπει αὐτὴν τὴν ἰσότητα καὶ τὴν στοιχειώδη δικαιοσύνην.

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΝΥΝ

Φίλε κ. Συνάδελφε,

Ὅτι ὑφίστανται ἐν Ἑλλάδι Δικασταὶ (Εἰρηνοδίκαι) καὶ Συμβολαιογράφοι ἀγοράζοντες τὰς δημοσίας θέσεις των τῇ ἀνοχῇ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων δὲν ἦτο καὶ πολὺ γνωστόν. Ἐπίσημον τοῦ πράγματος γνῶσιν, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Εἰρηνοδίκας, λαμβάνομεν ἐκ τῆς κάτωθι περικοπῆς τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους Ἐπιτροπῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους. «Ὑπὲρ πᾶν ἄλλο φρονεῖ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπὴ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ συντονωτάτη λῆψις μέτρων νομοθετικῶν πρὸς κατάπαυσιν τοῦ σκανδάλου, ὅπερ ὑπὸ τὰς ὄψεις τῆς Πολιτείας τελεῖται περὶ τὴν κατάληψιν τῶν θέσεων τῶν Εἰρηνοδικῶν. Ἡ θέσις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀπέβη ἀπό τινος χρόνου *ὠνητή*. Οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἢ ἄλλως ἀποβλέποντες εἰς ἑτέρας ἐργασίας τὴν ἐπιδίωξιν *πωλοῦσιν* ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχώρησιν αὐτῶν, παραδίδει δ' εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὁ εὐτυχὴς ἀγοραστὴς συγχρόνως τὴν παραίτησιν τοῦ ἀποχωροῦντος μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν τῶν ἑαυτοῦ προσόντων. Οὕτω ἀφ' ἑνὸς τὸ σεμνὸν τοῦ δικαστοῦ ἀξίωμα κατὰ τρόπον ἄξιον *στιγματισμοῦ* καὶ *ἀποτρόπαιον* ἀπέβη ἀντικείμενον πλειοδοτικῆς *δημοπρασίας*, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐκλείσθη ἑρμητικῶς ἡ θύρα τῆς προαγωγῆς τῶν Εἰρηνοδικῶν β' τάξεως, καθόσον οἱ ποιούμενοι τὰς προσφορὰς αὐτῶν πρὸς ἀγορὰν εἰρηνοδικειακῆς θέσεως προτιμῶσι προφανῶς τὰς θέσεις τῶν Εἰρηνοδικῶν α' τάξεως ὡς ὑπερτέρας ὑλικῶς, οὕτω δὲ πλὴν τῶν σπανίων περιπτώσεων τῆς αἰτίᾳ θανάτου ἢ λόγῳ ποινῆς κενώσεως θέσεως Εἰρηνοδίκου α' τάξεως, πᾶσα κενουμένη τοιαύτη θέσις πληροῦται ἀπ' εὐθείας διὰ διορισμοῦ τοῦ ἀγοράσαντος αὐτήν, οὐδέποτε δ' ἀπομένει θέσις κενὴ πρὸς πλήρωσιν διὰ προαγωγῆς Εἰρηνοδίκου β' τάξεως».

Τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν, ἐν ᾗ καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ δικαιοσύνης λέγονται, προήδρευεν ὁ κ. Διον. Στεφάνου, μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἦσαν ὁ κ. Ε. Ἐμπειρῖκος καὶ ἄλλοι ἐπιφανεῖς τῆς Βουλῆς ἄνδρες. Φαίνεται ὅτι ὁ Βασιλεύς, ὅστις κατὰ τὸ Σύνταγμα διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργούς του, ἐμελέτησε μετὰ προτοχῆς τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ἡ ὁποία δὲν πραγματεύεται μόνον περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν δικαιοσύνην, καὶ ὡρίμως καὶ πολὺ ὀρθῶς σκεφθεὶς ἐκάλεσεν ὡς Ὑπουργούς, ἀφ' ἑνὸς τὸν κ. Λεβίδην Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, πρὸς ἣν ἀπηυθύνετο ἡ ἔκθεσις, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοὺς κ. κ. Στεφάνου καὶ Ἐμπειρίκον, τὰ ἐπιφανέστερα τῆς ἐπιτροπῆς μέλη, ἅτινα, ὡς ἤκουσα, ἰδιαζόντως ἀτρύτους κατέβαλον κόπους διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐν λόγῳ μακρᾶς ἐκθέσεως καὶ τὴν ὑπόδειξιν τῶν κακῶς κειμένων, εἰς οὓς ἀνέθεσε τὰ γνωστὰ Ὑπουργεῖα.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς ἄλλας ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως ὑποδεικνυομένας μεταρρυθμίσεις, λέγουν οἱ αἰσιόδοξοι, ὅτι μέχρι κεραίας ἐφηρμόσθησαν, ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἐφηρμόσθησαν ἂς ἀσχοληθῶσιν ἄλλοι.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτραπήτω μοι, εἰ καὶ δὲν εἶμαι πολὺ ὀξυδερκής, νὰ φρονῶ, ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθέσεως, γενόμενος Ὑπουργός, ἐλησμόνησε τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει σοφὰς καὶ σαφεῖς σκέψεις του περὶ τῆς δικαιοσύνης, εἰς οὐδὲν λογιζόμενος τὸ ἔλαιον, ὅπερ ἀφειδῶς ἔκαυσεν ὁ λύχνος του κατὰ τὰς μακρὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας, καθ' ἃς κατεπονήθη ἀόκνως ἐργασθεὶς πρὸς κατάστρωσιν αὐτῶν. Καὶ ἐν ᾧ ὡς Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν βλέπομεν γιγαντούμενον καὶ μὲ στιβαρὸν βραχίονα κρατοῦντα αἱμοστάζον τὸ μαστίγιον, δι' οὗ μαστιγώνει τοὺς ρυπάναντας τὸν ναὸν τῆς Θέμιδος, ὡς Ὑπουργὸς ἀπέρριψεν αὐτὸ ἱστάμενος ἀπαθὴς θεατὴς τῶν ἔκπαλαι καὶ νῦν ἔτι τελουμένων.

Θὰ ἐθεώρουν, Κύριε Συνάδελφε, ἐμαυτὸν πολὺ εὐτυχῆ ἐὰν Ὑμεῖς ἢ ἄλλος τις τῶν ἁρμοδίων ἤθελε μὲ πείσῃ ὅτι πλανῶμαι.

Ὑμέτερος
Γεώργιος Κ. Πετρόπουλος
δικηγόρος ἐν Ἀθήναις.

Τὸ σῶμα τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων ἐστερήθη κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἑνὸς ἐκ τῶν μᾶλλον συμπαθῶν μελῶν του, τοῦ **Ἰωάννου Ἀνδριᾶ**, ἀποβιώσαντος ἐν Davos τῆς Ἑλβετίας. Ἤρκεσε δικηγορία ὀλίγων μόνον ἐτῶν τοῦ ἀτυχοῦς νέου, ὅπως ἐκδηλωθῶσι προτερήματα δικηγορικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ συναδελφικῆς λεπτότητος πράγματι ζηλευτά, δι' ὧν ὁ τόσον ταχέως καταλιπὼν τὸν βίον νεαρὸς δικηγόρος κατὰ κυριολεξίαν εἶχε κατακτήσει τὴν ἀγάπην τῶν συναδέλφων του. Τὴν ἀπώλειαν συναισθάνεται ἰδιαίτατα ἡ «Δικαιοσύνη», τῶν ἀρχῶν τῆς ὁποίας ὑπῆρξε θιασώτης ἐκ τῶν μᾶλλον ἐνθέρμων.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

Γενικαὶ Παρατηρήσεις.

Ἐξ ὅσων ἐγράφομεν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας, δὲν ἔμεινεν ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ὅτι οἱ Πίνακες τοῦ Ὑπουργείου εἶνε πλαστοί. Σήμερον τελειώνοντες τὰς παρατηρήσεις μας ἐπὶ τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, θέλομεν καταδείξῃ τὸν λόγον τῆς ἐκδόσεως τῶν Πινάκων ἐκείνων. Καὶ ἀναγιγνώσκομεν ἐν αὐτοῖς:

«Ὑπὸ ἔποψιν τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐγκληματικότητος οἱ κατωτέρω δημοσιευόμενοι πίνακες παρουσιάζουσιν **ἀναμφισβητήτους** (;) ἀποδείξεις ἐλαττώσεως τῆς ἐγκληματικότητος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, διότι ἡ δημοσία κατηγορία ἠγέρθη μὲν ἐν ἔτει 1904 ἐπὶ ἀδικήμασιν 87.914, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς οὗτος κατὰ τὸ 1905 ἐλαττοῦται εἰς 87.249 καὶ ἐν ἔτει 1906 εἰς 84.630, δηλαδὴ ἔχομεν κατ' αὐτὸ ἐπὶ ἔλαττον τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἔτους ἀδικήματα 2.619».

Τὸ ἔτος 1906 εἶνε τὸ καθ' ὃ Ὑπουργὸς ὑπῆρξεν ὁ κ. Βοκοτόπουλος, ὁ τῶν Πινάκων ἐκδότης. Τὸ πρῶτον δὲ βέβαια, ὅπερ ἔχομεν, νὰ εἴπωμεν, εἶνε ὅτι, καὶ ἂν οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ εἶχον σημασίαν τινά, οὐδεμίαν παρέχουσι πίστιν. Ἀλλ' ἔχουσι σημασίαν τινὰ οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι; Τί σημαίνει ἂν ἡ δημοσία κατηγορία ἠγέρθη δι' ἀδικήματα ὀλιγώτερα κατὰ 2.619; Ὅταν εἶνε βέβαιον ὅτι οὔτε τὸ τέταρτον τῶν ἐγερθεισῶν δημοσίων κατηγοριῶν θὰ καταλήξωσιν εἰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις; Ἐκ τῶν 87.249 τοῦ 1905 ἢ ἐκ τῶν 84.630 τοῦ 1906 δημοσίων κατηγοριῶν ἦσαν πλείονα ἢ ὀλιγώτερα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα ἢ πταίσματα, ἐκρίθησαν ὑποσταταὶ ἢ ἀνυπόστατοι τελεσιδίκως;

Τελεσιδίκους **καταδικαστικὰς** ἀποφάσεις τῶν Κακουργιοδικείων κατὰ μὲν τὸ 1906 ἔσχομεν 916 κατὰ δὲ τὸ 1905 ἔσχομεν 915 καὶ μετὰ τὸ 1904 ἔσχομεν 911. Σημειωτέον δὲ ὅτι κατὰ τὸ 1906 εἴχομεν ἀναβολὰς ἐν τοῖς Κακουργιοδικείοις 101 πλείονας ἢ κατὰ τὸ 1905 καὶ 192 πλείονας ἢ κατὰ τὸ 1904, ἀγνοοῦμεν δὲ πόσαι ἀνεβλήθησαν κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1906 ἐκ

τῶν 747 ὅσαι ἀνεβλήθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος τοῦτο, ἐπὶ πλέον δὲ ἀγνοοῦμεν καὶ δὲν γνωρίζουσιν ἡμῖν οἱ Πίνακες τοῦ Ὑπουργείου πότε διεπράχθησαν τὰ κακουργήματα ἐκεῖνα.

Τελεσιδίκους **καταδικαστικὰς** ἀποφάσεις τῶν Πλημμελειοδικείων ἀληθῶς ἔχομεν κατὰ τοὺς Πίνακας τοῦ Ὑπουργείου μόνον 13,510 κατὰ τὸ 1906, ἐνῷ κατὰ τὸ 1905 ἔχομεν 13,829 καὶ κατὰ τὸ 1904 ἔχομεν 15,973. Ἀλλὰ πλὴν τοῦ ὅτι οἱ πίνακες εἶνε ἀναξιόπιστοι, κατὰ τὸ 1906 εἴχομεν 29,509 ἀναβολὰς καὶ 33,659 ἐρημοδικίας, ἐνῷ κατὰ τὸ 1905 εἴχομεν μόνον 27,549 ἀναβολὰς καὶ μόνον 29,433 ἐρημοδικίας, κατὰ δὲ τὸ 1904 ἀναβολὰς μόνον 25,117 καὶ ἐρημοδικίας 30,246. Φρονοῦμεν δὲ ἀδιστάκτως ὅτι ἀληθοφανέστερον καταδεικνύουσι τὴν ἐγκληματικότητα ἔτους τινὸς αἱ κατ' αὐτὸ ἀναβολαὶ καὶ ἐρημοδικίαι, παρὰ αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις δι' ἀδικήματα γενόμενα κατὰ κανόνα εἰς προγενέστερον ἔτος, διότι μᾶλλον αἱ ἀναβολαὶ καὶ ἐρημοδικίαι συμπίπτουσι συνήθως πρὸς τὸ ἔτος τῆς διαπράξεως τῶν ἀδικημάτων· καὶ μάλιστα αὗται συνήθως ἀφορῶσιν ἀδικήματα ὄντως γενόμενα.

Ἀλλ' ἐνῷ οὕτως ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀναβολῶν καὶ ἐρημοδικιῶν δὲν διστάζουσιν οἱ ἐπίσημοι Πίνακες νὰ κραυγάσωσιν ἀγαλλόμενοι: «Ἐν τοῖς Πλημμελειοδικείοις εἰσήχθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1906 πλείονες ὑποθέσεις 7.535 ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος 1905, καὶ 6.459 πλείονες τοῦ μέσου ὅρου τῶν εἰσαχθεισῶν κατὰ τὰ τρία προηγούμενα ἔτη. Τὸ εὐχάριστον δὲ τοῦτο ἀποτέλεσμα τῆς **φιλοπονίας** τῶν Πλημμελειοδικείων εἶνε τοσούτῳ μᾶλλον ἄξιον παρατηρήσεως καὶ εὔελπι περὶ τῆς ταχείας ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐκ τῶν προηγουμένων ἐτῶν ἐκκρεμῶν κατηγοριῶν, ὅσῳ τὴν φιλοπονίαν ταύτην ἀποδεικνύουσιν ἐπαινετῶς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν τῶν Πλημμελειοδικείων κατὰ τὸ ἔτος 1907 (καθ' ὃ ὑπουργὸς ἦτο αὖθις ὁ κ. Βοκοτόπουλος) τὰ ὁποῖα δὲν περιλαμβάνονται ἐν τοῖς κατωτέρω δημοσιευομένοις πίναξι, συνεκεντρώθησαν ὅμως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ.»

Προφανῶς ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἤθελε ν' ἀνακηρύξωμεν αὐτὸν ἐθνικὸν ἄνδρα καὶ μέγαν εὐεργέτην τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἀλλ' ἡμεῖς ἔχομεν ἀδίστακτον νομικὴν γνώμην, ὅτι ἐν προκειμένῳ ἔχει πλήρη ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. α' τοῦ περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν νόμου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐπισυρομένης ποινῆς προσκαίρων δεσμῶν, χωρούσης δὲ καὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, διὰ τὰ γενόμενα ἔξοδα, πρὸς ἐκτύπωσιν πινάκων πλαστῶν, ἐπὶ τῷ ἀθεμίτῳ σκοπῷ νὰ ὠφεληθῇ ὁ ἐκδότης αὐτῶν, ἐπὶ ἠθικῇ καὶ ὑλικῇ βλάβῃ τοῦ Κράτους.

Ἀπὸ τοῦ ἑπομένου φύλλου θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀφορώντων τὴν Πολιτικὴν Δικαιοσύνην.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Τμῆμα Νομικὸν

καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Συνῆλθε τὴν 2 Δεκεμβρίου ἐν τῷ Νομικῷ τμήματι τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ ἀρεοπαγίτου κ. Μ. Χατζάκου «περὶ εἰσαγωγῆς καὶ προβιβασμῶν ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ» ἀναθέσασα τῷ εἰσηγητῇ κ. Μ. Χατζάκῳ, τὴν σύνταξιν ἐκθέσεως, ὅπως ὑποβληθῇ αὕτη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Σήμερον ἕνεκα τῆς ἑορτῆς τὸ Τμῆμα δὲν θέλει συνεδριάσῃ.

Ἡ συνδρομὴ τῆς «Δικαιοσύνης» διὰ τὸ τρέχον δικαστικὸν ἔτος ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ πρώτου Σαββάτου τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ λήγει τὸ τελευταῖον Σάββατον τοῦ Ἰουνίου, ὡρίσθη εἰς δραχμὰς 7.50, δύναται δὲ νὰ καταβληθῇ καὶ εἰς δύο δόσεις ἐκ δρ. 4.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Περὶ τῆς ἐννοίας τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἐν τῷ Ἀστικῷ Δικονομικῷ Δικαίῳ ὑπὸ Δρος Ἀλεξάνδρου Β. Βαμβέτσου. Ἐν Ἀθήναις 1908.

Ὁ νεαρώτατος ἀριστοῦχος συγγραφεὺς τῆς προκειμένης μελέτης, διατριβῆς ἐπὶ διδακτορίᾳ, ἐπιλαμβάνεται μετὰ θάρρους καὶ πεποιθήσεως εἰς τὰς ἰδίας μελέτας θέματος ἐκ τῶν ἄκρως περιμαχήτων παρ' ἡμῖν ἐν τῷ Ἀστικῷ Δικονομικῷ Δικαίῳ. Ὑποβάλλει εἰς κριτικὸν ἔλεγχον ἅπαντα τὰ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὅρου «ὁριστικὴ ἀπόφασις» διδαχθέντα καταλήγων εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις εἰσὶν **αἱ περατοῦσαι τὴν κυρίαν δίκην** ἢ αἱ **τελείως ἐκδικάζουσαι** μίαν ἢ πλείονας τῶν ἐν τῷ αὐτῷ δικογραφήματι ἐνωθεισῶν ἀξιώσεων ἢ τὴν διὰ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς ἀρξαμένην παρεμπίπτουσαν.

Ἀντιθέτως παρεμπίπτουσαι εἶνε αἱ ἐκδικάζουσαι παρεμπίπτοντα ζητήματα μὴ προταθέντα δι' αὐτοτελοῦς δικογραφήματος, οἷον ἀποδείξεις, ἐνστάσεις, ἀκυρότητας καὶ τ. λ. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ γράψας ἀρτίως συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ, ἡ προκειμένη μελέτη εἶνε πολλοῦ ἐπαίνου ἀξία μαρτυροῦσα ἰδιάζουσαν ἐπίδοσιν εἰς τὰς νομικὰς σπουδὰς καὶ παρέχουσα τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ νῦν ἐν Μονάχῳ συμπληρῶν τὰς σπουδὰς αὐτοῦ συγγραφεὺς θὰ καταλάβῃ ταχέως ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν νεωτέρων νομομαθῶν ἡμῶν.

* * *

Ἀριθ. 7582.

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην Νοεμβρίου τοῦ 1908 ἐνακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 3ην Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Παρασκευᾶς Κωνσταντινίδης, τῇ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου κ. Ν. Νῶε πληρεξουσίου τοῦ ἐνάγοντος Ἀναστασίου Πασᾶ, κατοίκου Ἀθηνῶν, ὡς ἐνασκοῦντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς ἀνηλίκου θυγατρός του Ἐλισσάβετ, συζύγου δοῆθεν Δημ. Μανιατάκου, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, διὰ τὸν Δημήτριον Μανιατάκον, κάτοικον Ἀθηνῶν, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, τὴν ἀπὸ 8 Νοεμβρίου ε. ε. ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος, δι' ἧς καὶ ἐν ἐπιφυλάξει παντὸς δικαιώματός του καὶ δὴ ποινικοῦ, καλεῖ αὐτὸν ἐμπροθέσμως πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, αἰτούμενος νὰ κηρυχθῇ καὶ δικαστικὸς ἄκυρος ὁ φαινομενικὸς γάμος μεταξὺ τῆς θυγατρός του Ἐλισσάβετ καὶ τοῦ ἐναγομένου καὶ ἐπιβληθῶσι τὰ ἔξοδα καὶ τέλη εἰς βάρος αὐτοῦ.

Ὁ Λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
Κ. Ροῖλὸς
Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ
Π. Κωνσταντινίδης

Ἀριθ. 7692.

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δευτέραν Δεκεμβρίου τοῦ 1908 ἐνακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5 Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Παρασκευᾶς Κωνσταντινίδης τῇ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου κ. Ν. Νῶε πληρεξουσίου τῆς Μαρίας Θ. Γεωργακοπούλου, τὸ γένος Κωνστ. Σαμαρτζῆ κατοίκου Ἀθηνῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, διὰ τὸν Θωμᾶν Γεωργακόπουλον, κάτοικον Ἀθηνῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 8129 (1908) ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, δι' ἧς κηρύσσει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τῆς παραγγελλούσης καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐπίδοσις συναφθέντα καὶ ὑφιστάμενον γάμον, πρὸς γνῶσίν του καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας.

Ὁ Λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
Κ. Λυκουρέζος
Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ
Π. Κωνσταντινίδης

Ἀριθ. 673.

Ἀποδεικτικὸν Ἐπιδόσεως

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δευτέραν (2) Δεκεμβρίου 1908 ἐνακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 3 Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος Πέτρος Βασιλείου δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ ὁ κηγόρου Ἰω. Τούντα, πληρεξουσίου τῆς Ἑλένης συζύγου Ἰωάννου Διασκούφη, τὸ γένος Γεωργίου Ἀπέργη κατοίκου Ἀθηνῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν Κον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Ἰωάννην Διασκούφην τὴν ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ, γνωστοποίησιν ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν ἀμίσθου παρέδρου κ. Ἰω. Φωσκόλου ὡς εἰσηγητοῦ καὶ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, καὶ ἔχουσαν οὕτω: «Γνωστοποιῶ τῷ ἀντιδίκῳ ὅτι εἰς ἀπόδειξιν τοῦ εἰς ἐμὲ ἐπιβληθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8132 (1908) ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν θέλω κλητεύσει καὶ ἐξετάσει ὅτε καὶ ὅπου ἡ ἀπόφασις αὕτη ὁρίζει τοὺς ἑξῆς μάρτυρας 1) Χαραλ. Σταματόπουλον, δημόσιον ὑπηρέτην, 2) Ἑλένην σύζυγον Χαραλ. Σταματοπούλου οἰκοδέσποιναν κατοίκους Ἀθηνῶν. Καλεῖται δὲ ὁ ἀντίδικος νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἐξέτασίν των γενησομένην ἄλλως καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ὁ Λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
Κ. Λυκουρέζος
Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ
Π. Βασιλείου

Ἀριθ. 674.

Ἀποδεικτικὸν Ἐπιδόσεως

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1908 ἐνακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 4ην μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Π. Βασιλείου δικ. κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου Ἰωάν. Τούντα πληρεξουσίου τοῦ Ἀργυρίου Μ. Τούντα, κατοίκου Ἀθηνῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικον Δημ. Σπουργίτην ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7964 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, πρὸς γνῶσίν του καὶ μὲ τὴν ἐπιταγὴν νὰ πληρώσῃ τὸ κεφάλαιον δρ. 400 ἐντόκως πρὸς 9 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1908 ἕως ἐξοφλήσεως, τὰ ἐπιδικαζόμενα ἔξοδα δραχ. 32, τὰ τέλη δραχ. 11, καὶ δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, παραγγελίαν, ἐπιταγήν, ἐπίδοσιν καὶ δημοσίευσιν δραχ. 20 καὶ ταύτας ἐντόκως.

Ὁ Λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
[Τ. Σ.] **Κ. Λυκουρέζος**
Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ
Π. Βασιλείου

Ἀριθ. 675.

Ἀποδεικτικὸν Ἐπιδόσεως

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δευτέραν Δεκεμβρίου 1908 ἐνακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5 Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος Π. Βασιλείου, δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου Ἰ. Τούντα, πληρεξουσίου τῆς Ἑλένης συζύγου Ἰω. Διασκούφη, τὸ γένος Γεωργίου Ἀπέργη, κατοίκου Ἀθηνῶν μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικον Ἰωάννην Διασκούφην, ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 8132 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, πρὸς γνῶσίν του καλούμενον ἅμα καὶ εἰς περαιτέρω τῆς ὑποθέσεως συζήτησιν μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων. Καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ὁ Λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
Κ. Λυκουρέζος
Ὁ Δικαστ. Κλητὴρ
Π. Βασιλείου

Ἀριθ. 756.

Ἀποδεικτικὸν Ἐπιδόσεως

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν τρίτην Δεκεμβρίου 1908 ἐνακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Π. Βασιλείου δικαστ. κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου Ἰ. Τούντα πληρεξουσίου τοῦ Χρήστου Σταυροπούλου, κατοίκου Ἀθηνῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικον Δημ. Νικολαΐδην, ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7115 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν πρὸς γνῶσίν του καὶ μὲ τὴν ἐπιταγὴν ἵνα πληρώσῃ τὸ κεφάλαιον δρ. 5,500 ἐντόκως πρὸς 9 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 12ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ἕως ἐξοφλήσεως, τὰ ἐπιδικαζόμενα ἔξοδα δραχ. 45, τὰ τέλη δραχ. 11 καὶ δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, παραγγελίαν, ἐπιταγήν, ἐπίδοσιν καὶ δημοσίευσιν δραχ. 20 ἐντόκως. Ἄλλως κλπ. καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ὁ λαβὼν εἰσαγγελεὺς
[Τ. Σ.] **Κ. Λυκουρέζος**
Ὁ δικαστ. κλητὴρ
Πέτρος Βασιλείου.

Ἀριθ. 987.

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25ην) Νοεμβρίου τοῦ 1908 ἐνακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 Π. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Κ. Στεργίου τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου κ. Π. Παναγιωτοπούλου πληρεξουσίου τῆς ἐν Πειραιεῖ ἑδρευούσης ἑταιρείας Ἀδελφοὶ Ν. Ἐξηνταβελώνη καὶ Μάνεση ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς Λεωνίδα, Παναγιώτου καὶ Κωνσταντίνου Ν. Ἐξηνταβελώνη καὶ Ἰωάννου Μάνεση ἁπάντων κατοίκων Πειραιῶς, ὡς ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων διαλυθείσης ἐν Πειραιεῖ ἑταιρίας Μάνεσης καὶ Ἐξηνταβελώνης μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν Κον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀντίδικον Βασίλειον Λέντζον κάτοικον πρώην Πειραιῶς καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς τὴν ἀπὸ εἰκοστῆς τετάρτης Νοεμβρίου 1908 ἀγωγήν της ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν δι' ἧς καλεῖ τὸν ἀντίδικον ἐμπροθέσμως πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαιτεῖται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή της, νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος νὰ τῇ πληρώσῃ διὰ τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένην αἰτίαν τὰς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένας δραχμὰς χιλίας διακοσίας τεσσαράκοντα ἐννέα καὶ 50)00 [ἀριθ. 1249 καὶ 50)00] ἐντόκως πρὸς 9 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 18 Φεβρουαρίου 1908 ἄλλως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς ἕως ἐξοφλήσεως, ν' ἀπαγγελθῇ κατὰ τοῦ ἀντιδίκου προσωπικὴ κράτησις ὡς ἐμπόρου καὶ δι' ἐμπορικὴν αἰτίαν συναλλαξαμένου, νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεστὴ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις, νὰ καταδικασθῇ ὁ ἀντίδικος εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη. Καὶ μὲ τὸν παρὰ πόδας αὐτῆς λεπτομερῆ κατάλογον τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων ἀγορασθέντων ἐπὶ πιστώσει συμιγδαλίων καὶ ἀλεύρων. Καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ὁ Λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
Κωνσ. Ροῖλὸς
Ὁ δικ. κλητὴρ
Κ. Στεργίου

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς χεῖράς μου ἐπισήμου ἐπιδοτηρίου τοῦ δικ. κλητῆρος Κωνστ. Στεργίου ὅπερ δημοσιευθήτω εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ἡ «Δικαιοσύνη».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1908.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Π. Παναγιωτόπουλος

Ἀριθμ. 2357

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν πρώτην (1) τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 8 π. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Θεόδωρος Ι. Ζάχος τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου κ. Β. Δημητρέσσα πληρεξουσίου τοῦ Παναγιώτου Κοκκινη κατοίκου Ἀθηνῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὴν καταδιωκομένην ὀφειλέτριαν Ἰσμήνην χήραν Κυριάκου Βουρλιώτου κάτοικον πρώην Πειραιῶς καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, τὴν ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1908 ἀναγγελίαν κατ' αὐτῆς καὶ κατὰ τῶν Γεωργίου Ν. Βουρλιώτου κατοίκου Πόρου, Εὐπραξίας Ν. Βουρλιώτου κατοίκου Ὕδρας, ἁπάντων ἐκ διαθήκης κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Κυριάκου Βουρλιώτου καὶ Βασιλ. Ἀναστασοπούλου κατοίκου Πειραιῶς ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ, ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου Γεωργ. Κ. Ταξινοπούλου συμβολαιογράφου καὶ κατοίκου Πειραιῶς, δι' ἧς καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους, ἐξαιτεῖται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ὡς ἄνω ἀναγγελία του, νὰ καταταχθῇ ἐν τῷ συνταχθησομένῳ πίνακι κατατάξεως προνομιακῶς καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου πιστωτοῦ διὰ τὸ ὅλον ὀφειλόμενον ποσὸν τῶν δραχμῶν 420 καὶ τῶν τόκων αὐτῶν, ἔτι δὲ διὰ δραχ. 70 ἔξοδα τῆς ὡς ἄνω ἀναγγελίας του. Καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ὁ λαβὼν εἰσαγγελεὺς
Κ. Δ. Ροῖλὸς
Ὁ κλητὴρ
Θ. Ι. Ζάχος

Ἀριθ. 209

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην (10) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 4 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Θεόδωρος Ι. Ζάχος τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου κ. Σπ. Βελλῆ πληρεξουσίου τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης ὁμορρύθμου ἐμπορικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γ. Χ. Στρατούλης καὶ Σ. Τσαμπηρᾶς», μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν Χαράλ. Πετροῦτσον κάτοικον τέως Αἰγίου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5820 (1908) ἔτους ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν πρὸς γνῶσίν του καὶ ἐπιτασσόμενον ἵνα ἐμπροθέσμως τῷ καταβάλῃ δι' ἐπιδικαζόμενον κεφάλαιον δραχμὰς 338, 2) δι' ἐπιδικαζόμενα ἔξοδα δραχμὰς 25, 3) διὰ τέλη δρχ. 11 καὶ 4) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἐπιταγήν, ἐπίδοσιν καὶ δημοσίευσιν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως δρχ. 25, ἤτοι ἐν ὅλῳ δρχ. τριακοσίας ἐνενήκοντα ἐννέα (399) ἐντόκως ἐπὶ μὲν τῶν δρχ. 338 κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει ἐπὶ δὲ τῶν ὑπολοίπων δραχμῶν προς 8% ἐτησίως ἀπὸ σήμερον μέχρις ἐξοφλήσεως. Καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ὁ λαβὼν εἰσαγγελεὺς
Κ. Λυκουρέζος
Ὁ κλητὴρ
Θ. Ζάχος

Τόμοι τῆς «Δικαιοσύνης» πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς, τοῦ μὲν πρώτου ἔτους πρὸς δραχμὰς 5 τῶν δὲ λοιπῶν πρὸς δραχμὰς 7.50 ἕκαστος.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΓΙΑΣ
Τ ΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ
ΤΝ ΑΝΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ
ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ
πρὸς τὰ δημόσια χρεώγραφα αὐτῶν
ΥΠΟ
Γ. Ν. ΚΦΙΝΑ
Τμηματάρχου Α'. τάξεως τοῦ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν.
Τεῦχος ἐκ σελίδων 16.

Τύποις Π. Α. Πετράκου